

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/648/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113231568
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113231568.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: Wüstentrot poisťovňa, a.s., IČO: 31 383 408, so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava 26, zastúpeným Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom, so sídlom S. X, XXX XX G., proti odporcovi: N. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, XXX XX L., o zaplatenie 116,49 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 27C/267/2014-38 zo dňa 28. 11. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 27C/267/2014-38 zo dňa 28. 11. 2014 potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu poukazujúc na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. z dôvodu jej neuplatnenia.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že v konaní bolo preukázané uzavretie zmluvy medzi účastníkmi konania v zmysle ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a bolo nesporné aj to, že došlo k zániku poistenia dňa 17.04.2010 z dôvodu nezaplatenia poistného. Navrhovateľ žiadal zaplatenie sumy 116,49 Eur titulom dlžného poistného, a to za obdobie od 16.06.2009 do 17.04.2010 s príslušenstvom. Na základe toho prvý deň po zániku poistenia dňa 18.04.2010 si mohol uplatňovať navrhovateľ svoj nárok, a to v trojročnej premlčacej dobe. Pretože návrh na začatie súdneho konania bol doručený súdu dňa 26.09.2013 a trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 17.04.2013, tak je zrejmé, že právo si uplatnil navrhovateľ až po uplynutí premlčacej doby. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, keďže pri spotrebiteľskej zmluve súd prihliada na premlčanie práva podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa ex offa a právo navrhovateľa bolo premlčané, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny a vyhovenia návrhu v celom rozsahu. Nesúhlasil s aplikáciou ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, a to s poukazom na prechodné ustanovenie § 29c zákona. Podľa názoru odvolateľa zákonodarca nemal v úmysle uplatniť postup podľa ust. § 5b aj na právne vzťahy vzniknuté pred 13.06.2014 v opačnom prípade by ust. § 5b zakomponoval do prechodného ustanovenia § 29c. Právny vzťah, ktorý je predmetom konania bol založený poistnou zmluvou zo dňa 16.06.2009, k zániku poistenia došlo dňa 17.04.2010, teda pred účinnosťou novely zákona č. 250/2007 Z. z.. Na daný právny vzťah, ktorý je predmetom konania, nie je možné aplikovať ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., pretože

v prípade aplikácie uvedeného ustanovenia dochádza k porušeniu zásady zákazu retroaktívneho uplatňovania právnych noriem. V danej veci bolo potrebné aplikovať ust. § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka. Keďže zo strany odporcu nedošlo k vzneseniu námietky premlčania, mal súd uplatnený nárok v celom rozsahu priznať. V uvedenej súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5SŽ/20/2010 ako aj nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 238/04.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že v predmetnej veci bol zo strany navrhovateľa uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy - poisťovnej zmluvy zo dňa 16.06.2009, ktorá bola regulovaná osobitnou právnou úpravou zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a nepochybne aj ochrannými ustanoveniami Občianskeho zákonníka (konkrétne § 52 ods. 1, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom).

V súvislosti s odvolacou námietkou o nemožnosti aplikácie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z. z. odvolací súd uvádza, že ochrana spotrebiteľa vyžaduje ingerenciu inštitútov práva materiálneho i procesného, súkromného i verejného. Práve oblasť spotrebiteľských vzťahov je charakteristická prelínaním sa právnych úprav z oblasti hmotnoprávnej a procesnej, tvorí akési pomyselné „spojivo“ medzi právom verejným a súkromným. Právna úprava je zahrnutá ako v inštitútoch zaradených do Občianskeho zákonníka, tak do Občianskeho súdneho poriadku, rovnako ako do osobitných zákonov upravujúcich parciálne otázky ochrany spotrebiteľa, ako aj do Exekučného poriadku.

O povahe právnej normy nerozhoduje formálne kritérium zaradenia právnej normy do právneho predpisu, ale charakter právnych vzťahov, ktoré táto právna norma reguluje. Ak právna norma reguluje vzájomné subjektívne práva a povinnosti svojich adresátov priamo, nesprostredkovane súdnym zásahom, pôjde o normu hmotnoprávnou. Procesné právo naopak stelesňuje všetky tie normy, ktoré regulujú ľudské správanie v konaní zameranom na poskytovanie súdnej ochrany pred súdnymi orgánmi.

Ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa normuje predovšetkým procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a má preto charakter procesnoprávny. Týmto orgánom je najmä súd, čo vyplýva jasne a nepochybne z odvolávky normatívneho textu na premlčanie vo význame prekážky žalovateľnosti uplatneného subjektívneho práva. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že zákonodarca použil v citovanej norme pojem premlčanie, ktoré je upravené v hmotnoprávných predpisoch. Použil ho totiž v kontexte s prihliadaním na skutočnosti, ktoré bránia priznať plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy. Plnenie sa nepriznáva inak ako autoritatívnym deklaratórnym rozsudoch súdu - nemožno „priznať“ plnenie v hmotnoprávnom vzťahu, už len z toho dôvodu, že v súkromnoprávných vzťahoch majú subjekty rovné postavenie (jeden druhému nič „nepriznáva“ z pozície autority, ako je to pri verejnoprávnych vzťahoch). Priznáva sa jednoznačne ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu, čo je nepochybne a zrejme úloha civilného práva procesného. Ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa upravuje postup súdu, a preto sa má aplikovať režimom okamžitej aplikability procesných noriem, t.j. na všetky prípady v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu nebolo zavedené ani osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy, keďže vo všeobecnosti platí, že procesná norma sa má použiť od momentu jej účinnosti, a to aj na už začaté konania. Pokiaľ teda okresný súd pri

rozhodovaní v súdnej veci aplikoval nové ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, jeho postup bol správny, a preto neporušil žiadne z procesných práv navrhovateľa.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že nové ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa okresný súd aplikoval správne a jeho aplikáciou nemohlo dôjsť k porušeniu žiadnych z procesných práv navrhovateľa.

Pre úplnosť sa tiež žiada dodať, že v prípade podania žaloby vo vzťahu k premlčanej pohľadávke mohol navrhovateľ počítať so situáciou, že druhá procesná strana eventuálne vznesenie námietku premlčania; pokiaľ na dané premlčanie prihliadol podľa zákona súd, jednalo sa o rovnocenný úkon, akoby námietku premlčania vzniesol samotný účastník.

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj správne a presvedčivo odôvodnil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si odporca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu mu vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.